

F. t. l. om hold af heste

færds-mæssige velbefindende. Før der indføres et krav om, at beskæring eller anlæggelse af beslag kun må foretages af personer, der har den relevante faglige uddannelse hertil, finder Justitsministeriet det imidlertid rigtigst, at der administrativt fastsættes regler om, hvilke forudsætninger der skal være opfyldt ved et sådan krav, ligesom det skal sikres, at der er uddannet det tilstrækkelige antal beslagsmede til at varetage opgaven. På denne baggrund indeholder lovforslaget en bemyndigelse til at kunne fastsætte regler om, at beskæring eller anlæggelse af beslag kun må foretages af personer, der har den relevante faglige uddannelse hertil, samt krav til uddannelsen.

Der henvises herved til lovforslagets § 28, som med visse ændringer svarer til § 28 i arbejdsgruppens lovudkast.

15. Uddannelse af personer, som beskæftiger sig med heste

15.1. Arbejdsgruppens overvejelser

15.1.1. Der findes i dag en række uddannelser, som er rettet mod personer, som beskæftiger sig professionelt med heste.

For det første findes der en række statsanerkendte uddannelser, herunder uddannelsen som staldmester, dyrepasser eller dyreassistent. Både på uddannelsen til faglært landmand og til dyrepasser undervises der i plantefag, tekniske fag, økonomiske fag, almene fag samt husdyrfag. Desuden undervises i ridning, ridetori, undervisningslære samt i hestens behov ud fra dens adfærdsmæssige og velfærdsmæssige krav.

For det andet findes der en række private uddannelser. Dansk Ride Forbund og Dansk Ride-Instruktør Forening forestår træner og berideruddannelsen, som med virkning fra 1. august 2005 ændrer betegnelse til rideskoleassistent-, træner- og berideruddannelsen. Uddannelsen som rideskoleassistent tager primært sigte på ansættelse ved en rideskole, mens både træner og beridere typisk er ansat på stutteri, salgsstald, større rideklub eller lignende. Såvel trænerne som beridere kan tilride heste, undervise og være daglig leder af ansættelsesstedet.

Uddannelsen som travtræner varetages af Dansk Travsports Centralforbund. Uddannelsen forudsætter, at man har bestået en køre- og teori prøve. Som uddannet travtræner har man licens til at køre alle professionelle løb, og man kan søge opstaldningsplads, dvs. at man kan blive ansat i en stald, tage heste i træning, anmelde heste til løb og ansætte en jockey.

Indenfor galop sporten findes en treårig lærlingeuddannelse, hvorunder lærlingene uddannes til jockeys. For at blive professionel galoptræner skal man have

mindst fem års praktisk erfaring, som er egnet til at give kundskaber i hestens røgt og pleje, ridning, fysiologi, hovpleje og træning. En vis del af denne praktik skal være foregået hos en person, som har professionel licens udstedt af Dansk Galop til at træne galop heste.

Uddannelserne som rideskoleassistent, træner, berider, trav- og galoptræner er private uddannelser uden eksternt tilsyn. Uddannelsen er derfor kun kompetencegivende inden for eget regi.

Desuden findes der kortere varighed for hestebrugere i mange forskellige regi, som organisationer typisk udbyder som et tilbud til deres medlemmer. Disse kurser er dog hverken kompetencegivende eller anerkendte.

For det tredje er der på nuværende tidspunkt en forsøgsordning med uddannelse af privatpersoner i regi af Dansk Ride Forbund, som blandt flere tiltag som ridemærkeprøve af forskellig grad, basiskurser mv. længe har drøftet indførelsen af et hestekørekort med henblik på dokumentation af et vist basalt kendskab til hesten. Der er på denne baggrund i et distrikt (Nordjylland) på frivillig basis blevet vedtaget, at der i forbindelse med tilgang af nye ryttere gennemføres en instruktion baseret på et undervisningsforløb med afsluttende videnskonstatering, hvorefter der ved afslutningen udstedes et hestekørekort. Målet er, at der konkret fastlægges et grundlæggende pensum for undervisning af alle personer, der skal arbejde, ride eller køre med heste.

15.1.2. I Det Dyreetiske Råds udtalelse fra marts 1998 om hold af heste anføres følgende om uddannelserne til professionelle:

»Alle, der arbejder professionelt med heste, bør have en uddannelse, som sikrer, at de har indsigt i hestens adfærd, sygdomme og ernæringsbehov. Det er Rådets opfattelse, at der på en række af de eksisterende uddannelser, herunder træner- og berideruddannelsen, mangler en grundig og uafhængig undervisning i de pågældende emner. Dette bør der rettes op på.»

Arbejdsgruppen har tilsluttet sig Det Dyreetiske Råds udtalelse. Siden 1998 er uddannelsesstilbuddene øget i omfang, idet organisationerne har øget deres kursusudbud, men tilbuddene er enkeltstående, uden koordinering eller formålsbeskrivelse, og desuden sikres kvaliteten af uddannelserne ikke i alle tilfælde i tilstrækkeligt omfang. Desuden har det været arbejdsgruppens opfattelse, at formålet med en række kurser og uddannelser ikke alene tjener et uddannelsesmæssigt sigte, men også tjener såvel et socialt sigte som at styrke opbakningen til den pågældende organisation.

Set i forhold til den markante udvikling, der er i hestesektoren i relation til professionelle tilbud om pro-